గ్రహపాటు

చీకటి పడింది. దీపాలు వెలిగించే సమయానికి ఆఫీసు ఫైళ్లతో సదానందం యింటికి తిరిగివచ్చాడు. అంతక్రితమే వంట పని పూర్తిచేసుకొన్నది శ్యామల. బయట నుంచి విసిగి వేసారి వచ్చిన భర్తను యేమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా, అతడు కాళ్లు కడుక్కొని కుర్చీలో కూర్చొనటం తడవుగా తీవ్రంగా యేమిటేమిటో అనేసింది. ఆమె వదనం యెఱ్ఱపడింది; గొంతుక బొంగురుపోయింది!

కుర్చీలో కూర్చున్న సదానందం భార్య అనే మాటలన్నీ ఓర్పుతో విన్నాడు. ఆమె వుద్రేకంతో ఆ మాటలన్నా - వాటిలో అసత్యం యేమాత్రం లేదు. అవును—అప్పుడు—ఎంతకాలంనుంచో యెదురు చూస్తున్న వేయి రూపాయల మొత్తం తన చేతిలో పడింది. అంతకు రెట్టింపు అప్పులతో తాను సతమతమౌతున్నాడు. అందినది—అప్పులవాళ్లకేదోవిధంగా సర్దుబాటు చేసి, కొంతగొడవ వదుల్చుకొందాం అని తాననుకుంటూండగా—పెదనాన్న సూర్యప్రకాశంగారు వచ్చి, తన్నా మొత్తాన్ని అప్పుగా యివ్వవలసిందని కోరాడు; ఆయన కూతురు వివాహం తలపెట్టుకొన్నాడట...ఇస్తానన్నవాడు 'ప్రస్తుతం లేద'ని ఆయన్ను దగాచేశాడట......ఎలాగయినా "పెదనాన్న..."నిన్ను నమ్ముకున్నాను"- అని ఆయన అంటూంటే తాను కాదనలేకపోయాడు. ఇచ్చేశాడు! ఇదే తాను చేసిన పొరపాటు!

సొమ్ము ,ఆయన చేతిలోకి పోయి, ఎనిమిది నెలల చిల్లర అయింది! ఆయన డబ్బు యివ్వలేదు సరిగదా, ఉత్తరంముక్కయినా రాయటంలేదు. ఆయన అక్కఱమాత్రం తీర్చుకొన్నాడు. తమ బాకీలకోసం,అప్పుల వాళ్లు మాత్రం తన యింటిచుట్టూ తిరిగి నానామాటలూ అని వెడుతున్నారు. తన బ్రతుకు కొరివితో తలగోక్కున్నట్లయింది! అంతా ఖర్మం!

"నే అప్రయోజకుణ్ని"—అన్నాడు సదానందం!

"మనిషి యెంతవున్నా కోపంమాత్రం పుట్టేదు"—అంది శ్యామల!

"కోపం యెందుకూ? అటువంటి పొరపాటు చేశాను కనుక నే యిప్పుడందరిచేతా మాటలు పడుతున్నాను; నానా యిబ్బందీ పడుతున్నాను. ఎంతయినా ఆయన నా పెదతండ్రిగదా ... జరిగిన పొరపాటు యేలాగూ జరిగింది—" అన్నాడు సదా సదానందం.

"అయితే యింకా యీలా వూరుకొని అప్పులవాళ్లచేత చివాట్లు తింటూంటారన్న మాట ?"

"మరేం చేయమంటావ్ ?"

"వెంటనే బయలుదేరి-లెఖ్ఖఅడిగి తెచ్చుకొనటమో లేకుంటే, వెంటనేవచ్చి యివ్వవలసిందని రాయటమో జరపాలి. "సరి-" అన్నాడు సదానందం!

"రెండురోజులు సెలవుపడేసి, వెళ్లి వ్యవహారం పైసలు చేసురాగూడదూ ?"

"ప్రస్తుతంలో వెళ్లటం యేలా కుదురుతుంది? ఆఫీసరుసెలవు యివ్వడు. పని చాలా వత్తిడిగావుంది-" అని తప్పించుకొన్నాడు సదానందం.

ఓగేటి శివరామకృష్ణ

"సరయితే వుత్తరం అయినా కొంచెం ఘాటుగా రాయండి"

"ఓ-"అతడు, తనకోటు జేబులోంచి, ఒక కార్డుతీసి, తెచ్చి, వ్రాసి, భార్యకు విన్పించాడు. "బాగా వ్రాశారండీ! ఆయన అభిమానం యేమాత్రం కలిగివున్నా వెంటనే డబ్బుతో వాల్తాడు-" అంది శ్యామల!

సదానందం వుత్తరం, తిరిగి కోటుజేబులో భద్రపరచబోతున్నాడు! ఇది శ్యామల చూసింది! భర్తకు బద్ధకం యెక్కువ.ఉత్తరం ఆయన కోటుజేబులో ప్రవేశించిందంటే పోస్టయినట్టే!

"వుత్తరం పోస్టులోపడేసిరండి-" అంది శ్యామల !

సదానందం "ఉహూ-" అన్నాడు!

"సరయితే-"అని చదువుకుంటున్న, పదకొండేళ్ళ తన కొడుక్కు వుత్తరం యిచ్చి "జాగ్రత్తగా పోస్టుఆఫీసులో పడేసిరా" అంది.

"ఓ-" అంటూ బయలుదేరాడువాడు!

* * * *

ఆ అబ్బాయి, ఎలక్ట్రిక్ దీపాలవెలుగున, పోస్టాఫీసుదగ్గరకు నడుస్తూ, ఒక స్తంభం దగ్గర నిలచి-ఆకార్డుచదువుతూంటే, వెనకతట్టుగా, అతగాడి స్నేహితుడొకడు హఠాత్తుగావచ్చి "ఏమిట్రా ఆవుత్తరం-" అంటూ చూచే కాంక్షతో లాగపోయాడు! ఉత్తరంరాలేదుకాని, బలవంతంగా లాగటంవల్ల ఆ కార్డు రెండు ముక్కలయి కూర్చుంది!

ఆ కుఱ్ఱవాళ్ళిద్దరూ ఒకరి ముఖాలు మరొకళ్ళుచూసుకొన్నారు.

ఏంచేయాలో కొద్దికాలం యిద్దరకూ తోచలేదు.

"ఉత్తరం పోస్టులో వేయలేదంటే మా అమ్మ చంపేస్తుంది. మా నాన్న నావ గొడ్తాడు"— అబ్బాయి బిక్కముఖం పెట్టాడు!

"పొరపాటు జరిగిపోయింది... అయినా ..."—అబ్బాయి స్నేహితుడేమిటో అనబోయాడు!

"ఇంటిదగ్గర యేమని చెప్పేది?" అబ్బాయి స్నేహితుడు కొంచెం ఆలోచించి" పోస్టులో పడేశానను"-అన్నాడు!

"జవాబు రాకుంటే"

"ఓస్...అదా...అప్పుడప్పుడు కొన్ని వుత్తరాలు పోస్టులో పోతూంటాయి. అందువల్ల భయంలేదు. వాళ్లు వుత్తరం యెక్కడో పోయిందనుకుంటారు. నీవు మాత్రం వుత్తరం పోస్టులో పడేశానను. అబ్బాయి భయంతీరింది" సరి. నే మరి యింటికి పోతాను"— అంటూ వాడు వెనక్కుతిరిగాడు!

"మరేంభయంలేదు. ఉత్తరం పోస్టుచేశానని చెప్పుసుమా—" అంటూ అబ్బాయి స్నేహితుడు ముందుకు సాగిపోయాడు. రెండుముక్కల కార్డుమాత్రం అక్కడేపడి దొర్లుతూంది.

* * *

సదానందం, అతగాడి పెదనాన్న దగ్గర నుంచి, రాబోయేసొమ్ముకోసం, జవాబు కోసం ఆదుర్దాతో యెదురుచూస్తున్నాడు. అబ్బాయి పోస్టులో వుత్తరం వేశాడనే ఆ దంపతులు భావించారు. అందుకనే—దాని కోసం యెదురుచూస్తూంట.

పదకొండురోజులుగడిచిపోయినాయ్...

సూర్యప్రకాశంగారు రాలేదు సరిగదా, ఆయననుంచి జవాబైనా లేదు. వ్రాసినవుత్తరాన్ని పురస్కరించుకొని, త్వరలో పెదనాన్న మొత్తం యిస్తాడని వూహించి, గొప్పగా కొందరు యివ్వవలసిన వాళ్ళకు

సదానందం గడువుపెట్టడం గూడాజరిగింది —ఆ గడువుదాటిపోయింది! అదిఆదివారం మధ్యాహ్న కాలం—బాకీ!! వాళ్లు వచ్చి డబ్బడిగారు. సదానందం తెల్లబోయాడు. వాళ్లు నానామాటలూ అని వెళ్ళిపోయారు. తెలతెలబోతూన్న అతగాడితో: "మీ ప్రయోజకత్వం యెప్పుడూ యింతే! నే నేమిటో అనుకొన్నాను. ఎంత దగ్గర వాళ్లై యితే మాత్రం—పుత్తరాలకు పూడి పడతారా? మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలే రోజులు పోయాయి. మీ రెంత గొప్పగా పుత్తరం వ్రాసినా ఆయన పట్టించుకోలేదు. అయినా ఆ డబ్బు మొత్తంగా మీ చేతిలో పడకుండా, ఫలానా నాటికి డబ్బు యివ్వగలనని బాకీ వాళ్ళతో మీ రేలా చెప్పారండీ?" అని అడిగింది శ్యామల!

"పొరపాటు జరిగిపోయింది" - ఒప్పుకొన్నాడు సదానందం!

"పొరపాటు కాదు...అంతా గ్రహపాటు...అయినా...మీరు ప్రతీ చిన్న విషయానికీ గొప్ప వెలగబోస్తారు. అందుకనే - నానామాటలూ పడాతూండటం."

"అవును. నే అప్రయోజకుడ్ని" - కోపం వచ్చేసింది సదానందంకు!

"మాటవరుసకూ అదొకటి. అప్పులవాళ్లకు జవాబు చెప్పటానికీ - మీ అప్రయోజకత్వానికి సంబంధం యేమిటండీ?"

"అంతా సంబంధమే" - విసురుగా అని, చొక్కా జేబులో నలిగివున్న ఒక పోస్టు కార్డుతీసి, యేమిటో వడిగా రాసి "తాడో బొంగరమో ఈ పుత్తరానికి తేలిపోవాలి... శనివారంనాటికి, జవాబుగాని, ఆరాత్రి, జనతాకు ఆయన రాకగాని లేనిపక్షంలో, ఆ రాత్రే అటుపోయే జనతాకు - సెలవు పడేసి వెళ్ళి, ఆయన నెత్తిమీద కూర్చుని అణా పైసలతో డబ్బు వసూలుచేసి తీసుకు వస్తాను. అప్పుడు నీకు నే ప్రయోజకుడ్నో, అప్రయోజకుడ్నో అర్థం అవుతుంది. దానికింక ఏ గ్రహపాటూ అడ్డురాదు"- అంటూ బయటకు, పుత్తరంతో సదానందం వెళ్ళిపోయాడు!

"తిరిగి పుత్తరం వ్రాస్తున్నారన్నమాట."

"ఆ."

"జవాబొచ్చినట్టే - మనకు డబ్బు పుట్టినట్టే" - నవ్వింది శ్యామల!

"ఛి...ఛి...నీ వెప్పుడూ యింతే" - అంటూ ఆమె నేమాత్రం పట్టించుకోకుండా, బయటకు నడిచాడు సదానందం!

అక్కడే కూర్చుని తెలుగు పద్యాలు వల్లె వేస్తున్నవాళ్లి అబ్బాయి యెందుకో నవ్వాడు. తల్లి వాడ్ని కారణం అడిగింది.

"ఏం లేదమ్మా" - అని తిరిగి నవ్వాడా కుర్రాడు.

శ్యామల యేమీ అర్థంగాక తెల్లబోయింది.

* * *

సదానందం వాంఛించే శనివారం వచ్చింది...

పెదనాన్న తన రెండో పుత్తరానికయినా రాగలడని సదానందం తలపోశాడు. ఆఫీసులో వుండి ఆయనరాక తెలుసుకోటం కోసం యింటికి నాలుగయిదుమార్లు కబురు పంపించాడు. ప్రతీమారూ రాలేదనే జవాబు వచ్చేది.

సదానందంకు వొళ్లు మండిపోయింది. ఎదురుగా ఆ పెదనాన్న కనక వున్న పక్షంలో తన కసి కచ్చితంగా తీర్చుకొని వుండేవాడు. మరి గత్యంతరంలేక - సోమవారంనాటికి సెలవు దరఖాస్తుపడేసి: "పని యెక్కువగావున్నప్పుడు - ఈలా సెలవు పెడితే యేలా" - అనే మాటలతో ఆఫీసరు చేత సెలవు గ్రాంటు చెయించుకొని: "ఇంతవరకూ ఏమిటో అనుకొన్నాను. నాగ్రహపాటు యేమాత్రం బాగుండలేదు. శనిదేవుడు నా నెత్తిన తాండవమాడుతున్నాడు... అందువల్లనే పాతికరూపాయల అప్పు యీ ప్రయాణం పేరుతో - నెత్తికి అంటుకొంటున్నది" - అనుకొని చీకటిపడటంతోటే యింటికి వచ్చాడు.

* * *

సదానందం, పెదనాన్న రావలసిన జనతా - పదిన్నరగంటలకు వచ్చింది; అతడు స్టేషనుకువెళ్లి ఆయన రాకపోటంవల్ల నిరాశతో యింటికి తిరిగివచ్చి ప్రయాణసన్నాహంలో పడ్డాడు. కొంతకాలం గడిచింది ప్రక్కయింట్లో గడియారం పన్నెండు గంటల్లు కొట్టింది ... "బండి రైటు టయిముకే వస్తుంది. మరో అరగంటే టయిం వుంది. నేపోతాను" అంటూ ప్రయాణమయ్యాడు సదానందం.

"కొంచెం ఆలస్యం అయినా సరే వ్యవహారం పరిష్కారం చేసుకు మరీరండి - అంది శ్యామల భర్తను సాగనంపుతూ!

"ఊ...సెలవుగూడా పెట్టానుగా! అవసరం అయితే సోమువారం మధ్యాహ్నం వరకూవుండి ... డబ్బు చేత పట్టుకొని వస్తాను -" అంటూ వీధి అరుగు దిగాడు సదానందం!

"సరి ఆలాచేయండి! డబ్బు తీసుకు రాకుండా వుత్తచేతులతోమాత్రం రాకండి. మనం చాలా యిబ్బంది పడతాం... బోలెడు - ఖర్చు చేసి వెడుతున్నారు". శ్యామల అంది!

"ఊ" - అంటూ సదానందం ముందుకు సాగబోతూంటే హఠాత్తుగా యెక్కడనించో తుమ్ము వచ్చింది! అర్ధరాత్రి సమయం! ఎవరు తుమ్మారో యేమో! 'ఆగండి ... ఎవరు తుమ్మారో" - అని శ్యామల అంటూంటే -

"అవతల టయిం దగ్గరపడుతూంది. మన గ్రహపాటు బాగుంటే వెధవ తుమ్ములేం చేస్తాయ్"—అంటూ సదానందం ముందుకు సాగిపోయాడు. శ్యామల అక్కడ ఒక్క నిమిషం నిల్చుని, తలుపు వేసుకొని యింట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

చర్మపు బాధల కన్నిటికి

"సైబాల్"

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విష క్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాళ్లి పగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబి గ్రైప్"

తయారీదార్లు

దిసౌత్ ఇండియన్
మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెని, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.
బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి.

★ గ్రహపాటు ★

అర్ధరాత్రి నిద్రలేకుండా ప్రయాణం చేసిన సదానందం - బద్ధకంతో మర్నాడు-అంటే ఆదివారం పదకొండు గంటలకు అతడి పెదనాన్నగారింటికి చేరుకొన్నాడు. ఏమిటేమిటో పెదనాన్నను అడగాలని కోపంతో యింట్లో ప్రవేశించిన సదానందానికి, అతగాడి పెద్దమ్మ కన్పించింది. ఆవిడ ఆప్యాయతతో: "ఏం నాయనా! ఇంటిదగ్గరనుంచేనా రావటం? అంతా క్షేమమేనా?"—అని అడిగింది!

విసిగివున్న సదానందం, ఆవిడ మాటలను, అంతగా పట్టించుకొనకుండా జవాబిచ్చి: "అడగటంతోటే, అవసరాని కిచ్చావని అభిమానం అయినా వుంచకుండా పెదనాన్న నన్నీవిధంగా బాధపెడుతున్నాడు. అప్పులవాళ్లు పీక్కుతింటూంటే రెండు వుత్తరాలు వ్రాశాను. ఆయన బయలుదేరి రాలేదు సరిగదా ఒక్క వుత్తరానికీ జవాబయినా యివ్వలేదు"—అని, తీవ్రంగా అంటూంటే, ఆవిడ తెల్లబోతూ:—"అదేమిటి నాయనా అలా అంటావ్? తలతాకట్టు పెట్టుకొని, డబ్బు సర్దుబాటు చేసుకు - మీ పెదనాన్నగారు - అక్కడికి నీకోసం బయలుదేరివస్తే-నిన్న మధ్యాహ్నం జనతా దాటిపోతే - దాని తరువాత బండికి బయలుదేరి వెళ్ళారు. ఏదో అవసరానికి నువ్వు ఆదుకొన్న సంగతి మాకు మాత్రం తెలియదా నాయనా? మాకూ అభిమానం వుంది! ఆ కారణం చేతనే - ఒక్కగా - ఆ వొక్క వుత్తరం ముక్కా అందటంతోటే-ఆయన సొమ్ము చూసుకొని బయలుదేరారు...నువ్వు మాత్రం - మంచి చెడ్డలు వర్తించకుండా నిష్ఠూరంగా మాటాడుతున్నావ్—" అంది.

"ఒక్క వుత్తరమే అందిందన్నమాట"- అంటూ చేసేదిలేక తెల్లబోయాడు సదానందం!

"అవున్నాయనా! మీ కష్టసుఖాలు మాకు మాత్రం తెలియవా? ఇక...సరేలే....వంటయిపోయింది. నిద్రలేక అలసివచ్చావ్. ...లే" - అందావిడ వంటగదివయిపు వెళ్ళబోతూ!

సదానందం ఆలోచిస్తూ: "నే నాయనకోసం బయలుదేరివచ్చాను. ఆయన అక్కడికి వెళ్లాడు. ఎప్పుడు వస్తాడో యేమో-" అన్నాడు. "బాకీ మొత్తం నీ చేతికిచ్చి, రసీదు చేత పట్టుకొనిగాని, మీ పెదనాన్న రానన్నారు. అందువల్ల నీవు తిరిగి వెళ్ళేదాకా ఆయన అక్కడే వుంటారు-"అందావిడ!

సదానందం గడియారంవంక ఒకమారు చూసుకొని "మరోగంటకే జనతా బయలుదేరుతుందన్నమాట. పెద్దమ్మా! నేదానికి పోతాను-" అంటూ నీళ్లు పోసుకోటం సంగతి మరచి భోజనానికి బయలుదేరి వెళ్లాడు.

* * * *

ఇక—

సదానందం యింటిదగ్గర—

అతగాడికోసం, అతడి పెదనాన్న సూర్యప్రకాశంగారు - తెల్లవారితే ఆదివారం అనగా - అయిదుగంటలవేళ, యింటికి వచ్చాడు. వస్తూనే ఆయన! "జనతా దాటిపోయింది. దానిమీదయితే రాత్రే చేరుకొనేవాడ్ని. తరువాత బండి లంఖణాలది; పైగా లేటు ఇప్పటి కీడ్చుకొచ్చింది-" అన్నాడు.

గౌరవంగా శ్యామల యోగక్షేమం చేసింది...

తదనంతరం, ఆయన: "ఇంతకీ అబ్బాయి యేడీ? పెద్దవాడ్ని అనే గౌరవం అయినా వుంచకుండా తీవ్రంగా వుత్తరం వ్రాశాడు! నన్ను యింతక్రితం డబ్బు అడిగిందయినా లేదు. ఒక్కగా ఒక్క కార్డు ముక్క వ్రాసి, వుత్తరానికి జవాబివ్వలేదనే నింద మీద పడేశాడు. లెక్క యిచ్చి నోటు తీసుకుపోదామని వచ్చాను" అన్నాడు.

శ్యామలవదనం వెలవెలబోయింది: "ఆయన అక్కడికి మీకోసం బయలుదేరి వచ్చారు మామగారూ! ఒకళ్లరాకపోకలు మరొకళ్లకు తెలియవన్నమాట. అప్పులవాళ్ల వత్తిడి యెక్కువగా వుండటంవల్ల మీకు రెండు కార్డులు వ్రాశారు; మీకు ఒకటే అందింది కాబోలు. నిన్న రాత్రి జనతాకు మీరు రానందువల్ల, మీదగ్గర లెఖ్ఖతీసుకొని మరీ వస్తానని వెళ్లారు. రేపు సెలవుకూడా పెట్టారు. మీకోసం ఆయన అక్కడ తప్పకుండా కనిపెట్టుకు వుంటారు-" ఆమె యేలాగో అంది!

"బాగుంది! మరయితే నే నెక్కడుండుకూ? తొమ్మిది గంటలకేదో బండి వుందటగా దానికి పోతాను...రాత్రి ఏదో వేళకు యింటికి చేరుకుంటాను" అని ఆయన అప్పటికప్పుడే ప్రయాణమవబోయాడు.

"అయ్యో భోజనం చేయకుండానే" - అంది శ్యామల.

"భోజనం యిప్పుడేలా సాగుతుందమ్మా! వస్తాను" - అంటూ ఆయన వెళ్లిపోయాడు.

"అయ్యో అంతా మా గ్రహపాటు! శనిదేవుడు మా నెత్తిని తన్నుతున్నాడు. ఆయనకోసం యీయన వెడితే; ఆయన యిక్కడకు వచ్చారు" - అనుకొంది శ్యామల.

* * *

ఆదివారం రాత్రి పన్నెండున్నర గంటలకు—

అప్పుడే లేటుగా వచ్చిన జనతా దిగి యింటికి వచ్చాడు సదానందం. అతడు యింటికి వస్తూనే, బద్ధకాన్ని, మూలకు నెట్టుతూ, భార్యతో: "మా పెదనాన్న వచ్చాడా? - వున్నాడా?" అని అడిగాడు.

శ్యామల తెల్లబోతూ: "రానూ వచ్చారు! వెళ్లనూ వెళ్ళారు. మీ రాయన్ను కలుసుకోలేదన్నమాట - అంతా మన గ్రహపాటు! మీ రక్కడే వుంటారంటే, ఆయన వెంటనే బయలుదేరి వెళ్లారు. అంతా ఆ శనిదేవుడి చలవ. ఆయన తలుచుకుంటే అంటేదికూడా అంటకుండా పోతుంది... పైగా...ఆయన మనల్ని నానా చివాట్లూ వేశారు."

"ఎందుకూ."

"వాళ్లకొక వుత్తరమే అందిందట. దానికే ఆయన లెక్క చూసుకొని బయలుదేరి వచ్చారట. మీరు వుత్తరంలో వ్రాసిన విషయాలు ఆయనకు మిక్కిలి కోపం తెప్పించాయి... "పెద్దవాడిననే గౌరవం అయినా వుంచలేదు" - అని ఆయన బాధపడ్డారు...ఏమయితేనేం...డబ్బు చేతిలో పడలేదు....అంది శ్యామల.

"అంతే కాదు...అయినవాళ్ల ఆగ్రహం కూడా పొందాం...మన గ్రహపాటు యేం బాగుండలేదు. ఇంతకీ ఆ వుత్తరం... మొదట వ్రాసింది యేమయిందంటావ్?" - అని అడిగాడు సదానందం!

"ఏమో మరి. అబ్బాయికి వుత్తరం పోస్టులో పడేయమని యిచ్చాను" - అని శ్యామల అంటూంటే—

మేల్కొని అన్ని మాటలూ వింటున్న వాళ్ళ అబ్బాయ్ గట్టిగా ముసుగుతన్నాడు!

"ఏమయితేనేం. అంతా మన పొరపాటూ, గ్రహపాటూను" - అంటూ మంచంమీద వొరిగాడు సదానందం. ★

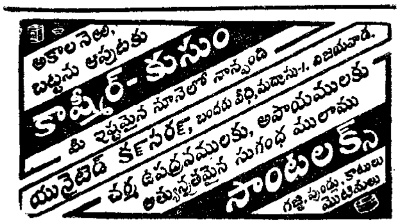

హకల్ బెరిఫిన్
వెల రూ. 2-00
పోస్టుఖర్చులు అదనము.
ఆంధ్రగ్రంథమాల,